

FESTIVALSKIE

NOVINE

55. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
19. - 26. 7. 2008.
FILM POD KOŽOM

BROJ 1
SUBOTA, 19. SRPNJA 2008.

OTVORENO KINO VALLI
POČINJE UTRKA ZA VELIKU ZLATNU ARENU
CHRISTOPHER LEE GOST PULE

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festival
Zdenka Višković-Vukić

Umetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Izvršna producentica
Tanja Miličić

Tajnica uprave
Sanela Omanović

Voditelj popratnih programa

Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana
Barać, Zvonimir Rumboldt, Marko Ronjić

Producija zabavnog programa
Ela Poljarević

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalska novina
Boško Picula

Redakcija:
Dubravka Lampalov, Ana Miljanić, Nicole Vojak, Ivica
Gunjača

Službeni fotografi Festivala
Hassan Abdel Ghani, Slaven Radolović, Dejan Štifanić,
Igor Lelak

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badruina

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Gabrijel Erman, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Duško Simić

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovnik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Ivica Gunjača

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

**Svečano otvorenje 55. festivala igranog filma u Puli u 21.30
u Areni uz direktni prijenos na Prvom programu Hrvatske
televizije**

VATROMET FILMSKIH NOĆI

Voditeljski par Nina Kaić i Damir Markovina provest će gledatelje u Areni kroz magično filmsko putovanje čiji su junaci hrvatski filmaši i svjetske zvijezde

Od filmova sedmorice višestruko nagrađivanih hrvatskih redatelja do britanskog glumca čiji su filmovi postali svjetski superhitovi, svečano otvorenje 55. festivala igranog filma u Puli na najbolji će način obilježiti ovogodišnji festivalski jubilej. Ceremonija će započeti predstavljanjem festivalske špice čiji je autor Dean Bertoldi. Nadahnut statuom festivalske nagrade Zlatna arena čiji je autor Dimitrije Popović, redatelj špice istaknuo je slogan 55. festivala «film pod kožom». A da je Puli, njezinim građanima te domaćim i inozemnim posjetiteljima film pod kožom punih 55 godina, potvrdit će i otvorenje puno pjesme, plesa i pokretnih slika u kojem «zvijezda pod zvjezdama» uistinu neće nedostajati. Ni hrvatskih ni svjetskih.

Domaćini su otvorenja glumica Nina Kaić, članica glumačkog ansambla kazališta Mala scena u Zagrebu i bivša članica Dramskog studija Istarskog narodnog kazališta u Puli te glumac Damir Markovina, član Drame Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu. Voditeljsko-glumački par najavit će uzbudljivih osam dana Nacionalnog natjecateljskog programa – od projekcije prvog filma Buick Riviera koja se nastavlja na program svečanog otvorenja do dodjele nagrada u subotu 26. srpnja – te nastavak i početak ostalih festivalskih programa. Gledatelji će vidjeti inserte iz sedam hrvatskih filmova koji se ove godine natječu za Zlatne arene. To su: Buick Riviera redatelja Gorana Rušinovića, Kino Liku Dalibora Matanića, Nije kraj Vinka Bršana, Iza stakla Zrinka Ogreste, Tri priče o nespavanju Tomislava Radića, Zapamtite Vukovar Fadila Hadžića i Ničiji sin Arsena Antona Ostojića.

Posebni je gost svečanosti popularni britanski glumac Christopher Lee, proslavljen filmskim likom grofa Drakule te serijalima Gospodar prstenova i Ratovi zvijezda. Nazočnima će se obratiti i ravnatelj Uprave za izvedbene umjetnosti i audiovizualnu djelatnost ministarstva kulture u Vladi Republike Hrvatske Štefko Šestan koji će službeno otvoriti Festival. Pozdravnu riječ uputit će i gradonačelnik Pule Boris Miletić. Uz kolaž sjećanja na filmske trenutke koji su se proteklih desetljeća mnogima «uvukli pod kožu» te nezaboravne filmske glazbene teme, posjetitelji Arene uživat će i u nastupu plesnog studija Zaro i solisti te klape Teran iz Trviža. Festival se održava pod visokim pokroviteljstvom predsjednika Republike Hrvatske gospodina Stjepana Mesića.

Scenaristice su svečanog otvorenja Nataša Dragun i Teana Tomažin čiji program, dakako, završava spektakularnim vatrometom koji najavljuje duge filmske noći i dane u Puli.

Održana uvodna press konferencija Direkcije Festivala

Film pod kožom

Tko zna kakva bi se povijest mogla ispričati da se povežu sloganii svih pulskih festivala? Kakva bi to bila literatura? Filmska! A možda bi se čak pokazalo da u Puli film piše romanelli? Dobro, nećemo biti pretenciozni za romane i priče, zadržimo se na ovogodišnjem sloganu jer i prema takvo malom dijelu se može mjeriti važnost filmskog festivala za Pulu! Dakle, nije samo u glavi – pod kožom! Osim toga, zar nije riječ film izvedena opisno od opne, kožice? Zapravo, nije u Puli film tek umanjenica (filmič) već filmčina! Zašto? Arena - najveće otvoreno kino na svijetu!

Da je tome tako moći čemo se uvjeriti od sutra kada počinje po 55 puta u povijesti. O tome su nas na prigodnoj press konferenciji obavijestili ravnateljice Festivala Zdenka Višković-Vukić i umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković. On je istaknuo da je ova Pula korak dalje u razvijanju tradicije istaknuvi kako je najvažnije ovogodišnje postignuće da su Festival i grad dobili reprezentativnu dvoranu za prikazivanje u vrhunskim uvjetima – kino Valli. Ravnateljica je pak izrazila zadovoljstvo što napokon nakon šest mjeseci priprema dolazi vrijeme užitka gledanja filmova ističući kako je Festival dobio novu dimenziju izlaskom na ulice grada, ušavši tko u sve njegove pore. Zaključila je: Film je u Puli zapisan u DNK.

Pozdravna riječ ravnateljice Festivala **SPOJ DREVNOG I SUVREMENOG**

Pula je film!

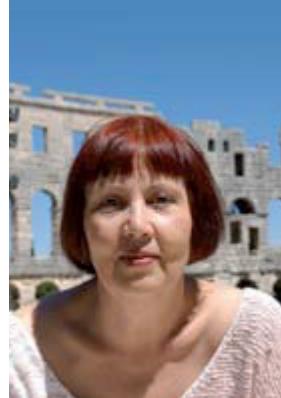
55. pulskih filmskih ljeta - u mom pamćenju - Festival je oduvijek i zauvijek tu!
Baš kao i Arena, sunce, more.

Začet 1954. godine (kad je Pula još bila puna ruševina) Festival (film) doživio je jubilej s kojim se rijetki europski gradovi i filmske smotre mogu ponositi.

Svoju izuzetnost i dugovječnost – Festival igranog filma u Puli duguje čvrstoj potki - čaroliji nastaloj alkemijom umjetnički transponirane ljudske imaginacije pretočene u filmski jezik, nepotrošene ljubavi Puljana i svih hodočasnika prema filmu (koji su se dokazali kao publika visokog filmskog senzibilитетa i začudne intuicije ... "mjera kako će ljudi primiti film") i iznimnog prostora u kojem se festivalske projekcije održavaju - filmskom Gralu – Areni (koja svih ovih godina i film i Festival čvrsto obgrijuje, zakriljuje i natkriljuje čineći ga iznimnim!). I tako trajno utisnuo svoj timbar u kulturno pamćenje grada – zavukao se u srce i pod kožu Puljana i svih onih koji u Pulu dohode!

Stoga s dužnim poštovanjem zahvaljujem svima koji su pulskom Festivalu javno ili samozatajno podarili svoje znanje, predanost i ljubav.

Dragi autori, sudionici i gosti, ovo 55. izdanje Festivala igranog filma naizgled se ne razlikuje od prethodnih: brojni domaći i strani filmovi, Arena, Kaštel, Circolo. Međutim, od ove godine Pula (i Festival!) zahvaljujući sredstvima Grada Pule i

Ministarstva kulture Republike Hrvatske, konačno ima kino, Kino Valli - modernu, sofisticiranom tehnologijom opremljenu kino dvoranu. Ostvarilo se povjesno stečeno civilizacijsko pravo Puljana (koji su film i njegov univerzalni umjetnički jezik zavoljeli još davne 1896., a točno prije sto godina - 1908. već imali četiri kinal) da tijekom cijele godine prate najnovija europska i svjetska filmska ostvarenja, ali i najbolje filmove iz riznica kinoteka.

Pulski spoj drevnog i suvremenog jedinstven je u svijetu i stoga ne treba čuditi kako je upravo u njegovo ostvarenje proteklih godina dana uloženo mnogo rada, sredstava, truda i umijeća. No, na tome se nije stalo. Festival se u Puli nanovo čvrsto ugnijezdio - film je izašao na ulice i štene!

Prošlogodišnja želja da se svi koji su prisustvovali na bilo koji način Festivalu ove godine ponovno vrate u Pulu vrijedi i za sljedeću, ali i za one koje dolaze.

U ime svih onih koji su sudjelovali o ostvarivanju 55. Pule i svoje osobno želim Vam nezaboravno (filmsko) pulsko ljetu!

ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Pozdravna riječ umjetničkog ravnatelja **Vjerna pulska publika**

Prije nekoliko mjeseci pitali su me koji je ključ dugovječnosti Pulskoga festivala, koji je danas jedan od najstarijih u Europi. U povodu njegove 55. obljetnice, ponovit ću: Festival igranog filma u Puli je neuništiv.

Preživio je sve pokušaje izmeštanja u druge gradove, raspad bivše države kojoj je bio središnji filmski događaj, kružu ratne i poslijeratne kinematografije u devedesetima, smjenu deset ravnatelja od neovisnosti, a u ovom desetljeću konkurenциju dvadeset novih filmskih festivala. Svi oni, za razliku od Pule i Dana hrvatskog filma, slobodno biraju strane filmove u svom glavnom

programu i ne znam koji od njih bi opstao da u udarnom terminu prikazuje isključivo cjelokupnu nacionalnu produkciju, neovisno o lokaciji i promidžbi. Jedino u Puli svake večeri hrvatske filmove gledaju tisuće ljudi na jednoj projekciji, što je za nacionalni film svjetski fenomen. Hrvatski festival igranoga filma održala je i za njegovih najtežih trenutaka prije svega vjerna pulska publika u Areni i zato tu publiku treba uvažavati.

Koncept Festivala od samog početka je bio i ostao jasan i isti: predstavljanje, promocija i valorizacija nacionalne produkcije (kako od žirija, tako i od kritike i publike). Pulski je festival više od pola stoljeća jedan od najuspješnijih nacionalnih festivala na svijetu. Godine 2001. Pula se otvara prema Europi i svijetu: temeljni koncept obogaćen je paralelnim programima sa stranim igranim ostvarenjima, koja omogućuju da se hrvatski film prikazuje u kontekstu europskog i svjetskog filma. Festival je jasno profiliran i kao festival dugometražnog igranog filma (uz predstavljanje najboljeg iz ostalih rodova sa DHF) te u svijetu prepoznat kao jedan od "tri najbolja i najspektakularnija festivala na otvorenom u Europi" (The Guardian).

umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Psihološki triler Buick Riviera otvara u subotu 19. srpnja Nacionalni natjecateljski program

SEDAM FILMOVA U UTRCI ZA VELIKU ZLATNU ARENU

U Nacionalnom programu 55. festivala igranog filma u Puli natječe se sedam filmova renomiranih hrvatskih redatelja. Glavnoj festivalskoj nagradi Velikoj zlatnoj areni nadaju se autorske ekipne sljedećih filmova: Buick Riviera u režiji Gorana Rušinovića, Kino Lika Dalibora Matanića, Nije kraj Vinka Brešana, Iza stakla Zrinka Ogreste, Tri priče o nesvanjanju Tomislava Radića, Zapamtite Vukovar Fadila Hadžića i Ničiji sin Arsena Antona Ostojića. Prvi pred publiku i Ocjenjivački sud stiže psihološki triler Buick Riviera koji najavljuje da će ove godine publika u Areni odgledati sedam filmova čije teme, likovi i kontekst neće nikoga ostaviti ravnodušnim...

Buick Riviera

Psihološki triler režiji Gorana Rušinovića o dvojici bosansko-hercegovačkih emigranata čiji se susret u SAD-u pretvori u međusobno optuživanje...

U glavnim ulogama: Leon Lučev, Slavko Štimac, Aime Klein

Hrvatska, 2008., 85', 35 mm; producijska kuća: Propeler film (u suradnji s HRT-om); producent: Boris T. Matić; koproducenti: Vanja Sutlić, Kate Barry, Helmut G. Weber, Thomas Springer, Ademir Kenović, Pjer Žalica, Dorin Razam-Grunfeld; režija: Goran Rušinović; scenarij: Goran Rušinović, Miljenko Jergović (prema istoimenom romanu Miljenka Jergovića); uloge: Leon Lučev, Slavko Štimac, Aime Klein

SADRŽAJ: Bošnjak Hasan i Srbin Vuko dvojica su bosansko-hercegovačkih emigranata. Obojica su napustili svoju zemlju zbog

krvavog rata u Bosni i Hercegovini tijekom 1990-ih tražeći sreću i novi životni početak na američkom tlu. Jedne sudsobne noći Hasan i Vuko susreću se na napuštenoj cesti u središnjem dijelu SAD-a. Neobjasnjava sila tjeru ih da sljedeća 24 sata provedu zajedno što pokrene psihološku igru međusobnog optuživanja koja će im zauvijek promijeniti živote, baš kao i rat i poraće od kojih su pobegli...

Kino Lika

Drama u režiji Dalibora Matanića o troje stanovnika izolirana planinskog sela čije osobne tragedije ne dočice referendum o ulasku u Europsku uniju...

U glavnim ulogama: Krešimir Mikić, Areta Čurković, Ivo Gregurević

Hrvatska, 2008., 122', 35 mm; producijska kuća: Kinorama d.o.o.; producentica: Ankica Jurić Tilić; koproducenti: Vanja Sutlić, Miro Barnjak; režija: Dalibor Matanić; scenarij: Dalibor Matanić, Milan F. Živković (prema istoimenoj knjizi Damira Karakaša); uloge: Krešimir Mikić, Areta Čurković, Ivo Gregurević, Jasna Žalica, Nada Gaćešić-Livaković, Dara Vukić-Vrca, Marija Tadić, Danko Ljuština, Milan Pleština, Milivoj Beader, Damir Karakaš

SADRŽAJ: Izolirano planinsko selo jedini je dom mladog nogometnika, škrtog seljaka i pretile djevojke. Opterećeni osobnim problemima troje seljana ni ne obraćaju pozornost na referendum o ulasku zemlje u Europsku uniju. Mlada nogometna zvijezda koji je iz nehata ubio majku ne želi se priključiti bogatom stranom klubu iskušavajući očevu

ljubav. I dok njegova sumještanka očajnički želi ljubavnika, škrti seljak otkriva što zapravo vodi k istinskoj bijedi...

Nije kraj

Ljubavna drama u režiji Vinka Brešana o privatnom istražitelju koji dolazi u kontakt s pornoglumicom čija je ratna prošlost vezana uz njegovu...

U glavnim ulogama: Ivan Herceg, Nada Šargin, Predrag Vušović

Hrvatska, 2008., 100', 35 mm; producijska kuća: Inter film (u suradnji s HRT-om i Vansom – Beograd); producent: Ivan Maloča; koproducenti: Vanja Sutlić, Dejan Vražalić; režija: Vinko Brešan; scenarij: Mate Matišić, Vinko Brešan, Franjo Moguš (prema drama Žena bez tijela i Sinovi umiru prvi Mate Matišića); uloge: Ivan Herceg, Nada Šargin, Predrag Vušović, Ingeborg Appelt, Dražen Kühn, Voja Brajović, Leon Lučev, Mladen Vulić

SADRŽAJ: Privatnom istražitelju i veteranu Domovinskog rata Martinu život se promjeni kada u srpskom pornofilmu prepozna glavnu glumicu Desu. Proživiljavajući tajnu iz rata Martin kreće u potragu za njom. Istraga ga odvede do Đure iz Pitomače, također zvijezde pornofilmova, s kojim otputuje u Beograd kako bi pronašao Desu. Uvjereni da joj je Martin novi makro koji je dovodi na rad u Hrvatsku, mlada žena ni ne sluti tko je zapravo njezin dobročinitelj...

Iza stakla

Drama u režiji Zrinka Ogreste o ljubavnom trokutu čiji će sudionici u nekoliko dana doživjeti lom između stvarnih i prividnih života...

U glavnim ulogama: Leon Lučev, Jadranka Đokić, Daria Lorenci

Hrvatska, 2008., 80', 35 mm; producijska kuća: Inter film (u suradnji s HRT-om) producent: Ivan Maloča; koproducent: Vanja Sutlić; režija: Zrinko Ogresta scenarij: Lada Kaštelan, Zrinko Ogresta; uloge: Leon Lučev, Jadranka Đokić, Daria Lorenci, Anja Šovagović-Despot, Božidarka Frait, Nina Violić, Dara Vukić, Boris Svrtan, Krešimir Mikić, Bojan Navoje, Trpimir Jurkić

SADRŽAJ: Lažni život i prividni red jedva se održavaju u kaotičnom neredu troje ljudi u njihove okoline. Strukturirana u pet dana, priča dinamikom mnogobrojnih, likovima prividno povezanih događaja ocrtava ljubavni trokut jednog muškarca i dvije žene. Takav prividni red života neminovno će se razbiti u sudaru s njihovim pravim životima koji je nepredvidiv...

Tri priče o nespavanju

Drama u režiji Tomislava Radića o tri isprepletene životne priče čiji se protagonisti u Hrvatskoj i Španjolskoj suočavaju sa samoćom i razočaranjima...

U glavnim ulogama: Ecija Ojdanić, Rosana Pastor, Žuža Egreny

Hrvatska, 2008., 80', 35 mm; producijska kuća: Korugva d.o.o. (u suradnji s HRT-om); producent: Tomislav Radić; koproducent:

Vanja Sutlić; režija: Tomislav Radić; scenarij: Tomislav Radić; uloge: Ecija Ojdanić, Rosana Pastor, Žuža Egreny, Dario Marković, Marinko Prga, Jasna Ančić

SADRŽAJ: Prva priča. Mlada žena cijelu noć ne uspijeva sklopiti oka zbog djetetova plača i neprestanih svekrvinih prigovora o uzrocima problema u njezinom braku... Druga priča. Hrvatsko-španjolski supružnici prolaze kroz najtežu bračnu krizu dosad svjesni da ih ni ljubav više ne može zadržati zajedno... Treća priča. Postarija žena budno iščekuje dolazak svoje gošće iz Španjolske koja u gradu upoznaje mladoga taksista...

Hrvatska, 2008., 100', 35 mm; producijska kuća: Alka film; producent: Jozo Patljak; režija: Arsen Anton Ostojić; scenarij: Mate Matišić; uloge: Alen Liverić, Biserka Ipša-Kunčević, Daria Lorenci, Mustafa Nadarević

Zapamtite Vukovar

Ratna drama u režiji Fadila Hadžića o stradanju stanovnika Vukovara u jeku Domovinskog rata i njihovom svjedoku novinaru Siniši Glavaševiću...

U glavnim ulogama: Hrvoje Barišić, Saša Anočić, Izudin Bajrović

Hrvatska, 2008., 100', 35 mm; producijska kuća: Alka film; producent: Jozo Patljak; režija: Fadil Hadžić; scenarij: Fadil Hadžić; uloge: Hrvoje Barišić, Saša Anočić, Ana Begić, Ankica Dobrić, Izudin Bajrović, Goran Grgić

SADRŽAJ: Tijekom okupacije Vukovara u studenom 1991. Jugoslavenska narodna armija uhićuje brojne Hrvate pripremajući se za pokolj branitelja grada na Ovčari. Njezinim je zapovjednicima osobito stalo pronaći i uhiti novinara Hrvatskog radija Sinišu Glavaševiću koji je mjesecima izvješćivao hrvatsku i svjetsku javnost o stradanjima civila u opkoljenom i razrušenom gradu...

Ničiji sin

Kriminalistička drama u režiji Arsena Antona Ostojića o bivšem rock-pjevaču i ratnom vojnom invalidu koji kroz ucjenu otkrije dugo skrivanu obiteljsku tajnu...

U glavnim ulogama: Alen Liverić, Mustafa Nadarević, Biserka Ipša-Kunčević

Ocjjenjivački sud čini i publika u Areni

Komu Zlatna vrata Pule?

Na službenoj dodjeli nagrada u subotu 26. srpnja, dodjeljuje se i nagrada publike Zlatna vrata Pule glasovanjem publike u Areni ocjenom od 1 (najniža) do 5 (najviša). Publika će ocjenjivati sedam hrvatskih filmova u Nacionalnom natjecateljskom programu. Dobitnik je nagrade film s najvišom prosječnom ocjenom. Glasovanje se obavlja putem izrezivanja kupona s ulaznice. Ljestvica ocijenjenih filmova dnevno se objavljuje u Festivalskim novinama. Donator nagrade je Grad Pula.

Na Festivalu igranog filma u Puli najveću pozornost, prirodnom logikom, oduvijek su zaokupljali filmski redatelji kao glavni autori i ključne osobe pri stvaranju filma. Glumice i glumci hrvatskih filmova u Puli nerijetko su bili na margini.

U petak u Circolu održan okrugli stol Vidljivost žena u hrvatskoj kinematografiji

Nevidljivo vidljive

Gotovo svake godine na Festivalu igranog filma u Puli održava se okrugli stol. Ovogodišnja tema je Vidljivost žena u hrvatskoj kinematografiji što je bilo dovoljno da događaj višestruko privuče pažnju. Okrugli stol je organizirao Ured za ravnopravnost spolova, Povjerenstvo za ravnopravnost spolova grada Pule i sam Festival. Dnevni je red obuhvatio tri dijela: pozdravni govor u ime organizatora, izlaganja filmašica - teoretičarke, producentice, redateljica - te diskusiju u kojoj su sudjelovala ugledna imena intelektualne, kulturne i političke scene. Iz navedenog je vidljivo da je tema dobila na širini problematiziranja i institucionalnoj važnosti. Uvodno je istaknuta glavna teza i neosporna činjenica koje su i bile povod za okrugli stol - asimetrične zastupljenosti žena u glavnom segmentu filmske produkcije. Kasnije se tematizirala uloga žene u hrvatskoj kinematografiji, obilježja ženskih likova u produkciji dugometražnih filmova te mogućnosti da se poveća ili osigura veća autorska prisutnost žena kako bi se ostvarili kreativni i svjetonazorski pomaci unutar hrvatske kinematografije.

Teze su potkrepljene brojkama. U razdoblju od 1990. do 2007., od ukupno 108 snimljenih cjelovečernjih filmova, samo šest filmova su režirale redateljice. U proizvodnji kratkometražnih filmova (svih rođova) je 25 % redateljica. Od 610 člana Društva hrvatskih filmskih

djelatnika 207 je žena ili 35 %. Uz brojne druge podatke, primjere i anegdote koji su spomenute važno je reći kako su slični podaci i u ostaku svijeta. To, dakako, ne tješi. Više ohrabruje činjenica da su na Danima hrvatskog filma u posljednjih osam godina pet puta dobitnice nagrada dobile – redateljice. Šteta bi bilo za hrvatski film da se potencijal koji tu postoji ne prenese i na dugometražnu formu. Budući da je tema potekla iz državnih institucija za očekivati je da će se uskoro dogoditi pozitivni pomaci. Naime, u konačnici dobar je rezultat na dobrobit hrvatskog filma.

GLUMICE I GLUMCI ZVIJEZDE FESTIVALA

Festival igranog filma u Puli svoje 55. izdanje posvećuje upravo njima, nizom konkretnih poteza (od kojih će oni publikacijski postati festivalska praksa) – od uvrštanja biografija i portreta u katalog i izrade velikih glumačkih fotografija za Festivalski centar, preko intervjua u festivalskim novinama i dvostrukе zastupljenosti u festivalskom žiriju, do Nagrade Marijan Rotar koju će prvi put dobiti glumac – Igor Galo. Dobitnik tradicionalne glumačke nagrade Društva hrvatskih filmskih redatelja za životno djelo Fabijan Šovagović hrvatski je glumački veteran Vanja Drach.

Predstavljamo vam 20 glumačkih zvijezda Nacionalnog programa 55. Pule

1 - Slavko Štimac, 2 - Aimee Klein, 3 - Areta Ćurković, 4 - Ivo Gregurević, 5 - Krešimir Mikić, 6 - Predrag Vušović, 7 - Nada Šargin, 8 - Ivan Herceg, 9 - Daria Lorenci, 10 - Jadranka Đokić, 11 - Leon Lučev, 12 - Ecija Ojdanić, 13 - Žuža Egreny, 14 - Rosana Pastor, 15 - Saša Anočić, 16 - Hrvoje Barišić, 17 - Izudin Bajrović, 18 - Biserka Ipša-Kunčević, 19 - Alen Liverić, 20 - Mustafa Nadarević.

...T...Com ponosno predstavlja

Sva lica kulture.

Zagreb Dox | 25.02.-02.03.2008.

15. Međunarodni festival malih scena Rijeka | 03.-11.05.2008.

Subversive Film Festival | 18.-24.05.2008.

Cest is d'Best | 02.-08.06.2008.

Medunarodni dječji festival Šibenik-Hrvatska | 21.06.-05.07.2008.

Libertas Film Festival | 27.06.-02.07.2008.

Vukovar Film Festival | 09.-13.07.2008.

55. Festival igranog filma u Puli | 19.-26.07.2008.

54. splitsko ljeto | 14.07.-14.08.2008.

Kazalište Ulysses | 07.07.-24.08.2008.

KulTurist

T-Com je dio T-HT Grupe. | www.t-com.hr | kulturist.tportal.hr

CS
computer systems

Tvrtka CS Computer Systems pruža kompletну uslugu pri uvođenju audio i video sustava, što uključuje: planiranje, implementaciju, održavanje i nadogradnju audio i video sustava, tehničke savjete i podršku pri radu s opremom te podršku ovlaštenog servisera opreme.

Ekskluzivni smo zastupnik Avida i ovlašteni distributer Panasonic broadcast i profesional linija proizvoda. Naša filozofija je da nastojimo objediniti sve sustave u našoj ponudi, kako bi korisniku omogućili bezbrižan rad i interoperabilnost.

Panasonic Avid

integrirane informacijske tehnologije

CS Computer Systems d.o.o. | Prečko 1a | HR-10110 Zagreb | T. +385 1 3855 855 | F. +385 1 3882 555 | W. www.cs.hr | E. info@cs.hr

NESCAFÉ®

ARENA M **60**

Hommage dobitnici Nagrade Krešo Golik

Radojka Tanhofer: Ime iza klasika

U subotu se u Istarskom narodnom kazalištu prikazuje film Koncert redatelja Branka Belana iz 1954. povodom Vjesnikove Nagrade Krešo Golik za životni doprinos filmskoj umjetnosti koju je 2008. dobila montažerka Radojka Tanhofer

piše: Tomislav Šakić

Vjesnikova Nagrada Krešo Golik ove je godine dodijeljena Radojki Tanhofer, osobi čije ime stoji iza montaže najvećega dijela hrvatskih filmova klasičnoga razdoblja. Na navodnim marginama hrvatskoga filma – mimo poznatijih redateljskih ili glumačkih, pa i snimateljskih imena – desetljećima su se pojavljivala ista imena, koja su kod upućenijih budila zanimanje za kreativne individualce koji samozatajno obavljaju svoj posao i nisu pod reflektorima javnosti. Primjerice: muzičko vodstvo Lidija Jojić; skript Ivanka Forenbacher; montaža zvuka Zoran Lhotka; scenografija Vladimir Tadej; itd. Neki opisi posla toliko su specifični da mnogi niti ne znaju što ta osoba zapravo radi.

Muzičko vodstvo? Naravno, ipak je poznato – čak i nefilmskoj javnosti – da je montaža jedan od kreativnih i autorskih segmenata kolektivnog rada na filmu, uz glazbu, kameru, glumu, scenarij i dakako režiju. Međutim, montažere se ipak slabo pamti. Jedno od najčešćih natpisa u hrvatskim filmovima bio je tako "montaža Radojka Tanhofer" – njezino ime stoji iza takvih klasika kakvi su Koncert, H-8..., Rondo, Samo ljudi, Tri Ane, Kad čuješ zvona, Družba Pere Kvržice, Povratak...

Radojka Tanhofer – potpisivana do 1963. na špicama djevojačkim prezimenom, kao Radojka Ivančević – postala je tako konstanta. Učila je od majstora montaže Branka Marjanovića, kojemu je montirala sva tri kinofilma, njezino ime stoji iza zahtjevne montaže Belanova Koncerta i Tanhoferova H-8..., bila je među poratnim pionirima i sudionicima klasičnog doba hrvatskog filma (montirala je prvu hrvatsku poratnu produkciju, Živjeće ovaj narod, filmove Branka Marjanovića, Kreše Golika, Nikole Tanhofera, Branka Bauera), preko vremena "autorskog" filma 1960-ih (montirala je filmove Antuna Vrdoljaka, Zvonimira Berkovića, Fadila Hadžića), no montažni stil ostao joj je ipak vezan uz autore klasičnoga prosedea, da bi se od sredine

1970-ih više posvetila pedagoškom radu na filmskom odsjeku današnje Akademije dramske umjetnosti, kao i, uostalom, niz drugih filmaša kojima domaća kinematografija nije osigurala kontinuiran rad u filmskoj proizvodnji – njezin suprug Nikola Tanhofer, Branko Belan, s kojim je vodila Katedru za montažu, Krešo Golik, koji je ipak još aktivno režirao, premda pomalo na margini (i izvan Jadran filma)...

Važniji filmovi: Živjeće ovaj narod (Nikola Popović, 1947), Zastava (Branko Marjanović, 1949), Plavi 9 (Krešo Golik, 1950), Ciguli Miguli (B. Marjanović, 1952), Koncert (Branko Belan, 1954), Djevojka i hrast (K. Golik, 1955), Trenutki odločitve (František Čap, 1955), Opsada (B. Marjanović, 1956), Dolina miru (France Štiglic, 1956), Nije bilo uzalud (Nikola Tanhofer, 1957), Samo ljudi (Branko Bauer, 1957), H-8... (N. Tanhofer, 1958), Osma vrata (N. Tanhofer, 1959), Tri Ane (B. Bauer, 1959), Sreća dolazi u 9 (N. Tanhofer, 1961), Abeceda straha (Fadil Hadžić, 1961), Da li je umro dobar čovjek? (F. Hadžić, 1962), Dvostruki obruc (N. Tanhofer, 1963), Nevesinjska puška (Žika Mitrović, 1963), Svanuće (N. Tanhofer, 1964), Rondo (Zvonimir Berković, 1966), Protest (F. Hadžić, 1967), Tri sata za ljubav (F. Hadžić, 1968), Sarajevski atentat (F. Hadžić, 1968), Kad čuješ zvona (Antun Vrdoljak, 1969), Divlji andželi (F. Hadžić, 1969), Ljubav i poneka psovka (A. Vrdoljak, 1969), Bablje ljeto (N. Tanhofer, 1970), Idu dani (F. Hadžić, 1970), Družba Pere Kvržice (Vladimir Tadej, 1970), Lov na jelene (F. Hadžić, 1972), Deps (A. Vrdoljak, 1974), Kuća (Bogdan Žižić, 1975), Mećava (A. Vrdoljak, 1977), Povratak (A. Vrdoljak, 1979). Od televizijskih radova ističe se montaža kultne TV serije Kuda idu divlje svinje (1970).

Koncert

U povodu Vjesnikove nagrade Krešo Golik montažerki Radojki Tanhofer, 55. festival igranog filma u Puli prikazuje hrvatskog predstavnika na Prvoj reviji domaćeg filma 1954. – film Koncert redatelja Branka Belana...

Hrvatska, 1954., 96 min / 1h36, crno-bijeli; producijska kuća: Jadran film producent: Predrag Drezga; režija: Branko Belan; scenarij: Vladan Desnica (prema priči Branka Belana); uloge: Nada Škrinjar/Neda Pataki, Miroslav Petrović, Marija Piro, Relja Bašić, Boris Buzančić; kamera: Oktavijan Miletić montaža: Radojka Tanhofer; scenografija: Želimir Zagotta; kostimografija: Marko Cerovac; glazba: Silvije Bombardelli

O FILMU: Film je priča o glasoviru koji mijenja vlasnike tijekom nekoliko desetljeća. Ema kao djevojčica nastrada pod nesretnim spletom okolnosti upravo zbog tog glazbala. U samoći, označena ozljedom, čeka kraj rata i čovjeka kojega je voljela. Uskoro joj se pruži

prilika ostvariti sve želje, uz neizbjježno pitanje - nije li prekasno za snove...

Poratno vrijeme monolitne ideologije i petoljetki je možda 1954. bilo na izmaku, ali stav Koncerta bio je nedvosmislen: bio je to film o umjetnosti, o glazbenici koja je žrtvovana Velikoj Povijesti, koja je odbila sudjelovati u Revoluciji i koja – kao i tramvajac na kraju Bauerovih Triju Ana – odabire osamljeni očaj umjesto proklamirane "mladosti" i radosti; film koji je strukturiran kao koncert (epizode imaju ritam koncertnih stavaka); film za koji je jedina ideologija ona umjetnička; film koji je izravno optužio ideologiju kao onu instancu koja uništava ljudske živote, a nametnuti kolektiv kao ono što uništava individualnu ličnost. Više od 50 godina kasnije, Koncert je i dalje takav film.

Pula dobila obnovljeno kino Valli

KINOZVIJEZDA U SREDIŠTU GRADA

Nakon godina bez prave kinodvorane, najfilmskiji grad u Hrvatskoj napokon je dobio hram sedme umjetnosti kakav zaslužuje: suvremen i svevremen

piše: Ana Miljanić

Titulu „grada sedme umjetnosti“ krasio je Pulu od početaka kinematografije. Mjesto održavanja prve kinopredstave u Puli bio je Politeame Ciscutti (današnje Istarsko narodno kazalište). Predstava se održala 21. studenoga 1896. Dvadesetak godina nakon toga Pula je vrvila kino dvoranama. S njih čak osam, Pula je bila među vodećim gradovima u Europi i svijetu. Od kina Arena, Ideal, Nazionale, Imperial, San Umberto, Savoia i Garibaldi sredinom prošlog stoljeća ostala su četiri kinematografa. Kino Nazionale postao je kino Beograd, kasnije preimenovan u kino Pula, San Umberto postao je poznat kino Zagreb, Imperial su uskoro svi znali kao kino Partizan, kino Arena osvježilo se kao kino Istra, dok su ostali na veliku žalost Puljana pali u zaborav. Četiri velika kina godinama su svojim repertoarom dominirala filmskom Pulom. Visoka posjećenost bila je osigurana, a pulska je mladež subotama redovito odlazila na pretpremiere i strpljivo čekala u dugačkim redovima na filmove Orsona Wellesa i Garryja Coopera. Ta je idila trajala godinama. Kako se mijenjala moda, tako su i mlađi trčali u kino na nove filmove. Ako nije bilo više mjesta u jednom kinu, uvijek je za utjehu ostalo slobodno mjesto u jednom od preostala tri kina.

Idila je uskoro postala stvar prošlosti. Kina su se zatvarala, počevši od kina Istra, preko kina Partizan, sve do kina Pula koje je postalo parkiralištem. Može se reći da su Puljani od sredine 1990-ih bili osuđeni na samo jedno kino, kino Zagreb. Prvih nekoliko godina, nakon što su ostala zatvorena, kino Zagreb bilo je još uvijek kulturno mjesto za građane Pule. Projekcije su bile česte, kao i gledatelji te se sve činilo normalnim za filmsku sredinu poput Pule. Starije generacije su nostalgično prigovarale zatvaranju kina njihove mladosti, no mlađi su i dalje uzbudjeno jurili na svaki novi film.

Kako je vrijeme odmicalo, pulska filmska bajka sve se više pretvarala u film strave bez kraja. Ulaznice su poskupjele, gledatelja je bilo sve manje. Uvjeti su u kinu bili sve gori. Nije bilo grijanja ili je bilo jako slabo, pa se zimi na predstave često odlazio u kaputima. Stolice su bile stare oko pedeset godina, tvrde i neudobne, pa se uživanje u filmu pretvorilo u lagantu nervozu i česte psovke pri izlasku iz kino dvorane. Uskoro u kinu Zagreb više nije bilo nikoga ili rijetko koga. Kinoprojekcije su premještene u malu dvoranu Istarskog narodnog kazališta, a ona filmski happy end! Godine 2007. započela je sveobuhvatna rekonstrukcija kina Zagreb čiji je projekt najavljuvao izgradnju najsuvremenije kinodvorane u samom središtu grada. Prostora u kojem će se svi osjećati zvjezdama. I gledatelji i filmske junakinje i junaci.

Napokon, u petak 18. srpnja 2008. novo-staro pulsko kino zabilatalo je u svom punom sjaju. Nakon višemjesečnjeg renoviranja u kojem je uloženo više od osam milijuna kuna, Pula je dobila kinoprostor kojim se može ponositi – kino Valli nazvano prema slavnoj glumici Alidi Valli, rođenoj Puljanki. Kino je opremljeno s pet kino i video projektora te najsuvremenijom tonskom Dolby opremom koja omogućuje prikazivanje gotovo svih kino i video formata. U sklopu kina, smjestio se jednako glamurozni kafić Red Carpet. S 209 udobnih sjedala, najmodernijim uređenjem unutrašnjosti te s ostalim prednostima koje pruža kino u samom srcu grada, kino Valli postalo je nova pulska filmska zvijezda. Na radost svojih građana i njihovih gostiju.

- 209 sjedećih mjesta uz posebna sjedala za osobe s invaliditetom
- najsuvremenija tonska Dolby oprema koja omogućuje prikazivanje svih kino i video formata
- filmski izlošci iz zbirke glumca Igora Gala u atriju kina
- moderan kafić u sklopu kina

Prvi filmovi prikazani u obnovljenom kinu Valli

Bez greške i – Prazne boce

Prva dva filma koja su u petak navečer nakon svečanog otvorenja prikazana u pulskom kinu Valli bili su britanska kriminalistička drama Bez greške redatelja Michaela Radforda s oskarovcem Michaelom Caineom i Demi Moore u glavnim ulogama iz PoPularnog programa te češka humorna drama Prazne boce u režiji Jana Sveráka sa Zdenkom Sverákem iz programa Europolis – Meridijani.

Alida Valli: zagonetna i fatalna

piše: mr. sc. Bruno Kragić

Rođena u Puli 31. svibnja 1921. godine kao Alida Maria Altenburger, kći Talijanke i Austrijanca, Alida Valli napustit će 1935. rodni grad da bi otisla u Rim postati glumicom i da bi postala velikom talijanskom glumicom, pripomognuvši svojim opusom rodnom gradu, u koji više nije navraćala, makar simbolički, ucrtavši ga, uz Festival, na imaginarnu filmsku geografsku kartu svijeta. Valli je vrlo brzo po početku karijere, a debitirala je 1936. godine, stekla veliku popularnost glumeći u eskapističkim romantičnim komedijama i melodramama, takozvanim filmovima bijelih telefona, ali i pokazavši već u tim efemernim ostvarenjima iznimnu sugestivnost svog lica, vjerojatno najpotrebnijeg atributa nekog filmskog glumca.

Kada je po završetku Drugog svjetskog rata došla u Hollywood kamo ju je doveo slavni producent David O. Selznick s namjerom da od nje stvori novu Gretu Garbo, Alida Valli će upravo sukladno skrivenoj dvojnosti svog lica dobiti ulogu ultimativne femme fatale koja samom svojom pojavom nagna muškarca na ubojstvo u Hitchcockovom Slučaju Paradine (1947). Ostvarenju kojim je stakla svjetsku slavu i po kojem je danas vjerojatno najpoznatija je britanska poratna drama Treći čovjek Carola Reeda (1949). Glumeći Annu, odanu ljubovcu neuhvatljivog hladnokrvnog zločinca Harryja Limea, Alida Valli tu krajnje suzdržano konverzira s drugim likovima, ostavljajući takav dojam distanciranosti i zagonetnosti da ne može a da ne privuče Limeovog starog prijatelja Hollyja Martinsa. Njezine emocije u tom filmu ostaju dokraja prikrivene, dvostrukost implicirana tek njezinom profesijom u filmu, onom kazališne glumice, a lice, predivno u nekoliko krupnih planova, iz kojih možemo vidjeti, bolje nego u Slučaju Paradine, zašto ju je Selznik htio pretvoriti u novu Garbo. Definitivno postavši zvijezdom, iako ne u Hollywoodu nego u Europi, Alida Valli je taj status zadržala sve do početka šezdesetih.

Njezini daljnji veliki filmovi, Krik Michelangela Antonionija (1957), Oči bez lica Georges Franjua (1959), Tako duga odsutnost Henrika Colpija (1961) i Strategija pauka Bernarda Bertoluccija (1970) opet će više naglašavati prigušenost emocija u različitim kontekstima (kao i

minorniji ali nipošto ne zanemarivi Razgovori karmeličanki redatelja Philippea Agostinija iz 1961. u kojima je ta prigušenost emocija i nastupa opravdana i samim pozivom njezina lika redovnice). Alida Valli ostat će sve do smrti 21. travnja 2006. u Rimu, a i dalje, filmovima zahvaljujući, jednom od ikona filmskog klasicizma kao, makar i maštane, zlatne ere u povijesti sedme umjetnosti.

Puljani o svom novom kinu

Tajana Radulović
(18)

Mislim da je napokon došlo vrijeme da se kino otvari. Jedan grad koji njeguje svoju kulturu, trebalo bi imati vlastito kino. Tradicija kinematografije kod nas seže daleko u prošlost i ovaj antički grad ne bi trebao izgubiti tu tradiciju. Oduvijek idem u kino, to je jedna od stvari koje me prate od djetinjstva, i stvarno je bilo sramotno što

su ga zatvorili. Pula bi trebala imati barem dva kina bar zbog Festivala igranog filma. Umjesto da se grade trgovački centri trebali bi dati više prostora kulturnom ravitetu grada.

Oriana Perković (53)

Super je što se otvara kino. Kao mlada sam ga stalno posjećivala, kino Zagreb, i druga kina u Puli. Može se reći da je sramota

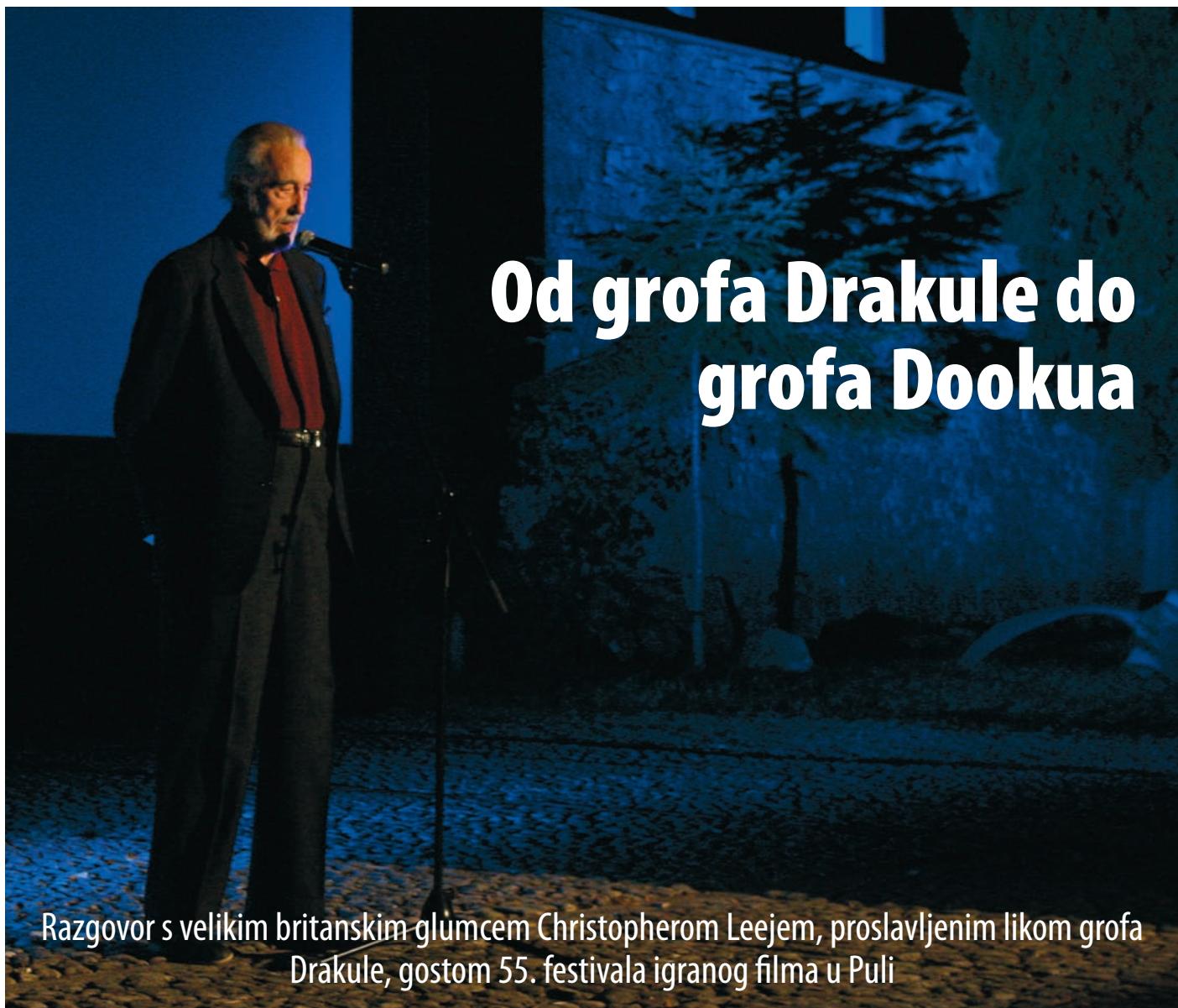

što je Pula imala kino u onako lošem stanju, pogotovo uz naš višedesetljetni Festival. Sigurno ću odmah otići u kino!

Hrvoje Nenadić (34)

Zbilja je super što se kino otvara. Vjerojatno ga neću puno posjećivati, no opet mi je draga što se napokon otvorilo.

Od grofa Drakule do grofa Dookua

Razgovor s velikim britanskim glumcem Christopherom Leejem, proslavljenim likom grofa Drakule, gostom 55. festivala igranog filma u Puli

piše: Goran Ivanišević

Kao domaćin Christophera Leeja u Zagrebu imao sam prigodu s njim neformalno razgovarati o mnogim temama. Uz njegovu dozvolu dio naših razgovora podjelit ću i sa čitateljima Festivalskih novina. Christophera Leeja uistinu nije bilo teško prepoznati u zračnoj luci. Sa svojih 194 cm visine i danas je, u svojoj 87. godini, među višim ljudima, a ono što je nemoguće ne zamjetiti je dostojanstvo pravog britanskog džentlmena kojim zrači i duboki glas koji je njegov zaštitni znak. Premda sam imao malu tremu ona je nestala već nakon prvih nekoliko rečenica, jer Christopher Lee je vrlo otvoren i zahvalan sugovornik koji voli svog sugovornika iznenaditi poznavanjem riječi i fraza iz njegova jezika (uz engleski, francuski, talijanski, španjolski i njemački koji tečno govori, nalazi se u ruskom, grčkom i švedskom).

Ovo nije vaš prvi dolazak u Zagreb.

Ovo je moj prvi dolazak na zagrebački aerodrom jer kad sam zadnji put bio u Zagrebu 1993., u Hrvatskoj je trajao rat i aerodrom je bio zatvoren. Sletili smo na ljubljanski aerodrom i dovezli se do Zagreba u kojem smo snimali. Pamtim dobro vrće pjeska kojima su bili zaklonjeni podrumski prozori. Bez obzira na blizinu raznih događanja Zagreb je nastojao živjeti normalno i dok smo u pauzi snimanja ispjivali kavu u jednom od kafića u centru grada promatrao sam prolaznike. Premda sam snimao u

mnogim dijelovima svijeta rijetko sam kada na jednom mjestu u tako kratkom vremenu video toliko lijepih i dotjeranih djevojaka.

Kada ste prvi put bili u Hrvatskoj?

Hrvatsku sam iz zraka upoznao još tijekom Drugoga svjetskog rata ko pripadnik britanskih Kraljevskih zračnih snaga. Još kod kuće čuvam nekoliko letaka koje smo bacali iz aviona kako bismo lokalno stanovništvo upoznali sa pravim stanjem na bojištu.

No u ratu u Jugoslaviji niste sudjelovali samo iz zraka...

Kao pripadnik britanskih Specijalnih snaga bio sam u opkoljenom Drvaru 1944. s Josipom Brozom u pečini. Osobito mi se u sjećanje usjekao njegov pas, njemački ovčar, koji je režao na svakog ko bi se približio Titu. Ratne prilike na prostoru Balkana dobro su mi poznate.

Nakon demobilizacije 1946, Lee ulazi u filmsku industriju i polako ali sigurno uspinje se u filmskom svijetu. Na pitanje o tome što ga motivira da se i u devetom desetljeću života još uvijek aktivno bavi glumačkim poslom (u zadnjih dvanaest mjeseci nastupio je u većim ili manjim ulogama u osam filmova) Lee odgovara da je to strast, istinska ljubav prema poslu kojim se bavi, ali i, dodaje uz osmeh, sjajna moždana gimnastika zbog koje se ne boji senilnosti.

– Filmska industrija danas je veliki biznis u kojem se vrti jakom mnogo novca. Mnogo je glumaca i redatelja koji zablijesnu i svi ih proglaše zvijezdama, no istinske su zvijezde samo oni čija karijera traje godinama s podjednakim uspjehom. Danas se mnogi mladi ljudi odlučuju na glumački poziv, možda je bolje reći zanat, jer iz zapravo pogrešnih motiva. Umjesto iskrenog poriva za bavljenje tim poslom zablijesnuti su slavom i novcem.

Među filmovima u kojima ste nastupili u glavnoj ulozi u zadnje vrijeme možda je najzanimljiviji Triage redatelja Danisa Tanovića.

Tanović je iznimno darovit filmaš, a Oscar koji je osvojio za svoj rad samo je još jedna potvrda toga. Budući da je film trenutno postprodukciji ne bih želio otkrivati detalje o svojoj ulozi, no ono što mogu reći je da sam njome iznimno zadovoljan. Tanović je napisao scenarij temeljen na knjizi američkog reportera Scotta Andersona koji je u njoj opisao ratna iskustva ratnog reportera Marka Walsha kojeg tumači Colin Farrell.

Christopher Lee često je u svojoj karijeri tumačio uloge zločinaca te je prvo izdanje svoje autobiografije autoironično nazvao Visok, taman i strašan. Mlađim je generacijama gledatelja Lee najpoznatiji po ulogama Grofa Dookua u drugoj i trećoj epizodi Ratovima zvijezda i zlog čarobnjaka Sarumana Bijelog u trilogiji Gospodar prstenova. Fantasy žanr oblilježio je ovo tisućljeće u njegovoj karijeri. Christopher Lee snimajući Gospodara

prstenova postao je dobar prijatelj s Peterom Jacksonom koji je i autor predgovora trećeg izdanja njegove autobiografije naslovljenog Gospodar bezaknja izdane 2003. Na neizbjježno pitanje hoće li nastupiti i u najavljenoj ekranizaciji Hobbita Lee odgovara da bi mu to, s obzirom na dob, ipak bilo preporno, ali da će vrlo rado sinkronizirati neki od računalno generiranih likova.

Posjetitelji pulskoga Kaštela imali su priliku u četvrtak pogledati njegov film Rasputin u režiji Dona Sharpa snimljen 1966, a obraćajući se prisutnima koji su dupkom ispunili gledalište Christopher Lee je rekao da će više o kako o tom filmu tako i o drugima koje je snimio tijekom karijere moći čuti na razgovoru za medije i građanstvo koji će se održati u subotu 19. srpnja u 19,30 sati u kinu Valli

Puljani su na Kaštelu u četvrtak odgledali film Rasputin redatelja Dona Sharpa u nazočnosti glumca Christopera Leeja i rekli...

DOBRILA ARAPOVIĆ (50)

Dobar je film, svidio mi se. Pogotovo zato što je snimljen prije više od 40 godina, no opet veoma je kvalitetan. Mogu reći da je gluma Christopera Leeja izvršna kao i uvijek. I bile su mi jako simpatične moderne metode liječenja u filmu, ne Rasputinova nagla narav.

TEA TUĐA (22)

Rasputin je pomalo dramatičan film za moj ukus. U nekim trenutcima mi je čak bio malo dosadan, ali onda bi me brze scene razbudile. Kraj me se jako dojmio. Nisam pogledala puno filmova Christophera Leeja, ali mislim da je on veliki glumac.

HAMID ISLAMBAŠIĆ (61)

Izvrstan je film, zbijila. Naravno sada smo navikli na visoku tehnologiju i specijalne efekte čega u Rasputinu nema. Mogu reći da slići fali malo osjetljivosti, vjerodostojnosti. No, opet film je poprilično star, pa mu ne zamjeram jer je ispunio moja očekivanja.

Međunarodni natjecateljski program Europolis – Meridijani SVIJET U MALOM U KINU VALLI

Zafestivalski pretprogram Krimići na Kaštelu proteklih se sedam dana tražila sjedalica više. Žanrovske je film oduševio pulsku publiku koja Međunarodni natjecateljski program Europolis – Meridijani sada nastavlja pratiti u kinu Valli. U subotu poslijepodne bit će prikazani filmovi dvojice uglednih redatelja. To su kriminalistička komedija Dvostruka ljubav francuskog sineasta Claudea Chabrola i komedija Happy-Go-Lucky njegovog britanskog kolege Mikea Leigha.

Dvostruka ljubav La Fille coupée en doux

Romantična kriminalistička drama u režiji Claudea Chabrola o televizijskoj voditeljici koja počne dvojiti između dva potpuno različita muškarca...

U glavnim ulogama: Ludivine Sagnier, François Berléand, Benoît Magimel

Francuska, 2007., 115 min / 1h55, 35 mm; produkcjske kuće: Alicélio, Rhône-Alpes Cinéma, France 2 Cinéma, Integral Film; producent: Patrick Godeau; režija: Claude Chabrol; scenarij: Claude Chabrol, Cécile Maistre; uloge: Ludivine Sagnier, François Berléand, Benoît Magimel, Mathilda May, Caroline Sihol, Etienne Chicot, Marie Bunel, Valeria Cavalli

O FILMU: Nova hedonistička bravura Claudea Chabrola o vjernosti i ljubavi ljudi iz različitih društvenih slojeva portretira mladu televizijsku voditeljicu Gabrielle. Proslavljena vremenskom prognozom, Gabrielle (Ludivine Sagnier) unatoč ambicijama ne želi riskirati mir privatnog života koji još uvijek dijeli s majkom. No, prilikom

gostovanja na malim ekranima Gabrielle će privući poznati pisac Charles (François Berléand) koji je oženjen te od nje dvostrukom stariji. Istodobno pružit će joj se prilika za vezu s vršnjakom i nasljednikom farmaceutskog carstva, bonvivanom Paulom (Benoît Magimel). Našavši se između dva posverazličita muškarca, Gabrielle će morati donijeti nimalo laku odluku vezanu uz vlastitu budućnost...

Happy-Go-Lucky

Komedija u režiji Mikea Leigha o hiprekreativnoj mlađoj ženi čije će raspoloženje usput obuzdati paranoični instruktor vožnje...

U glavnim ulogama: Sally Hawkins, Eddie Marsen, Alexis Zegerman

Velika Britanija, 2008., 118 min / 1h58, 35 mm; produksijske kuće: Thin Man, Summit Entertainment, Ingenious Film Partners, Film 4, U.K. Film Council; producenti: Simon Channing-Williams, Georgina Lowe; režija: Mike Leigh; scenarij: Mike Leigh; uloge: Sally Hawkins, Eddie Marsen, Alexis Zegerman, Andrea Riseborough, Samuel Roukin, Sinead Matthews, Sylvestra Le Touzel, Kate O'Flynn, Sarah Niles

O FILMU: Četiri godine nakon međunarodnog uspjeha opore drame o pobačajima Vera Drake britanski se redatelj Mike Leigh vraća žanru komedije. Njegova je nova junakinja mlada učiteljica iz Londona Poppy (Sally Hawkins) koja životu pristupa s veseljem i nepopravljivim optimizmom. Iskrena, dobrodušna i hiperaktivna Poppy veliki je oslonac svojoj okolini, posebice kolegici i najboljoj prijateljici Zoe (Alexis Zegerman) te svojim poznanicima

u školi tanga. Nakon što joj netko ukrade bicikl, Poppy odluči upisati autoškolu. Ondje upozna instruktora Scotta (Eddie Marsen) koji joj je karakterno sušta suprotnost. I dok se Poppy u njegovom društvu počne i sama preispitivati, u nju se zagleda socijalni radnik Tim (Samuel Roukin) što neće naići na odobravanje mrzovoljnog Scotta...

MEĐUNARODNI OCJENJIVAČKI SUD ODLUČUJE O ZLATNOJ ARENI ZA NAJBOLJI STRANI FILM

Jerzy Skolimowski predsjednik žirija

Ocjjenjivački sud Međunarodnog programa ove godine čine poljski redatelj i laureat Festivala u Berlinu, Cannesu i Veneciji Jerzy Skolimowski kao predsjednik, zatim predselektor Festivala u Cannesu za istočnu Europu Joël Chapron, programska menadžerica Panorame Festivala u Berlinu Paz Lázaro, novinarka Screen Internationala Edna Fainaru te ravnateljica Festivala Festroia u Portugalu Fernanda Silva. Svi članovi Ocjenjivačkog suda, strani novinari i selektori sudjelovat će i u anketi (s ocjenama) o filmovima u Nacionalnom natjecateljskom programu.

1 - Amfiteatar, 2 - Kino Valli, info punkt, 3 - MMC Luka, 4 - Circolo, 5 - Forum, 6 - Verudela

Popis ugostiteljskih objekata koji su uveli popust na usluge za akreditirane osobe i njihovu pratnju tijekom Festivala

Bistro Biska, Monte Paradiso 40, 10% na hranu i piće
 Bistro Biska 2, Dolinka 18, 10% na hranu i piće
 Restaurant Kantina, Flanatička 16, 10% na hranu i piće
 Bistro Restaurant Qpoli, Trg Portarata 6, 10% na hranu i piće
 Pizzeria Jupiter, Castropola 42, 10% na hranu i piće
 Pietas Julia, Riva 20, 10% na piće
 Bistro Coloseum, Istarska 36, 10% na hranu i piće
 Caffe bar Hum, Fontička 4, 10% na piće
 Caffe bar Talpa, Flanatička 11, 10% na piće
 Caffe bar Passage, Flanatička 25, 10% na hranu i piće
 Caffe bar Cedar, Kandlerova 38, 10% na piće
 Caffe bar Porto, Flavijevska 22, 10% na hranu i piće
 Restaurant Pizzeria Da Pierro, Sergijeveca 7, 10% na hranu
 Restaurant Nonno, Forum 10, 10% na hranu i piće
 Restaurant Municipio, Kapitolinski trg 6, 10% na hranu i piće
 Bistro Barbara, Kandlerova 5, 10% na hranu i piće

Pečenjarnica Debeli i mršavi, Maksimiljanova 14 i Kandlerova 30, 10% na hranu i piće
 Bistro Dva ferala, Kandlerova 32, 10% na piće
 Pizzeria Pompei, Clerisseova 3, 10% na hranu
 Caffe bar Foška, Fontička 3, 10% na piće
 Bistro E & D, Verudela 22, 10% na hranu
 Bistro Coloseum, Istarska 36, 10% na hranu i piće
 Caffe bar Skandal Express, Ciscuttijeva 15, 10% na piće
 Caffe bar La Marsa, Giardini 2, 10% na piće
 Pečenjara Edi, Kandlerova 21, 10% na hranu i piće
 Kavana Forum, Forum 8, 10% na hranu i piće
 Pizzeria Orfej, Kandlerova 6, 10% na hranu

Vremenska prognoza

za Pulu za subotu 19. srpnja 2008.
 Sunčano i toplije. Najniža dnevna temperatura 18, a najviša 30 stupnjeva.
 Vjetar - umjerjen sjeverozapadnjak.

Danas na Festivalu

Subota, 19. srpnja

10.00 Kino Valli

Nacionalni natjecateljski program film Buick Riviera, press projekcija

12.00 Circolo

Press konferencija ekipe filma Buick Riviera

15.30 Istarsko narodno kazalište

Hommage Radojki Tanhofer film Koncert

15.30 Kino Valli

Europolis – Meridijani film Dvostruka ljubav

17.30 Kino Valli

Europolis – Meridijani film Happy-Go-Lucky

19.30 Kino Valli

Razgovor s glumcem Christopherom Leejem

20.45 Arena VIP prostor

Domjenak – Laguna Histria

21.30 Arena

Svečano otvorenje Festivala s vatrometom

22.15 Portarata

Crtici Zagreb filma: Profesor Baltazar

22.30 Arena

Nacionalni natjecateljski program film Buick Riviera

23.30 Circolo

Sponsorska promocija: Paprenjak, Prosecco Rich i Coloseum

Zabava i film

22.15 Forum

Anelidi, koncert

00.00 Circolo

Livio Morosin, koncert